

בצרן ושיגרון ביד שליח –

He harvested them and sent them in the hand of an agent

Overview

stated in a ברייתא that if he harvested the produce and sent it for through a שליח and the שליח died on the way to ירושלים, the rule is that the master may bring these ביכורים to ירושלים but he does not read פרשת ביכורים, because the תורה writes¹ that the taking and the bringing must be as one.

פירוש רבינו שמואל בהספינה (בבא בתרא פא, ב) בצרן הבעל ושיגרון ביד שליח -

The רשב"ם explains in פרק הספינה; the owner harvested them and sent it through a שליח -

דאם בצרן שליח והביאן השליח בירושלים שליח ודאי אין יכול לקרות -

שליח, ירושלים brought it to the שליח harvested it and the שליח certainly cannot read פרשת ביכורים -

כדתנן במסכת בכורים (פרק א' משנה ה') –

As the משנה teaches in מסכת בכורים, for he cannot say² לי ה' אשר נתת לי ה' -

אבל הבעלים קורין³ דיכולין לומר הנה הבאתי⁴ דשלוחו של אדם כמותו⁵ -

However if the שליח both harvested and brought the ביכורים, the owners could read, for they can say, 'behold I brought' since one's agent is considered as himself –

רשב"ם disagrees with the תוספות

וקשה לרבינו תם למאי דחשיב לבצירה לקיחה⁶ למה ליה למימר ומת שליח⁷ -

And the רשב"ם has a difficulty with this רשב"ם, for according to the ר"ת who considers the בצירה to be the לקיחה, why did ריב"ז need to say, 'and the שליח died' -

¹ reads, דברים (תבא) כו, ב. וְלִקְחָתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְרִיא מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ גִּמְלָה לָּהּ וְשָׂמֶת בְּטֶנְאָ וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִקְחֶר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׂכֹן שָׁמוֹ שָׁם בְּיָב פֶּא, ב. ד"ה ולקחת פי' רשב"ם.

² See (the פסוק in) footnote # 4.

³ The רשב"ם considers the בצירה as the לקיחה, therefore the לקיחה and הבאה were done כאחד, since they were done by this שליח (and it is considered as if the בעלים did it since כמותו של אדם). See text by footnote # 6.

⁴ וְעָתָה הִנֵּה הִבֵּאתִי אֶת רֵאשִׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִּי יְהוָה, reads, דברים (תבא) כו, ג.

⁵ See 'Thinking it over' # 1.

⁶ See footnote # 3.

⁷ The intent of ריב"ז is to teach us that we require כאחד הבאה ולקחה; to show this, it was not necessary to give a case where the שליח died (an unusual and uncomfortable situation), but rather a case where one did the harvesting (the לקיחה; which according to the רשב"ם is the בצירה) and the other did the bringing (the הבאה) and since it is not כאחד, the rule is קורא ואינו קורא.

הוה ליה למתני בצרן הוא ושגרן ביד השליח או שבצרן שליח והביאן הוא -
He could have said, 'and the owner harvested them and sent them with the שליח', or he could have said, 'the שליח harvested them and he brought it'; in these two cases he is קורא ואינו מביא since we require כאחד לקיחה והבאה –

answers (according to רשב"ם):

ויש לומר דאשמועינן רבותא דאף על גב דמת שליח וגמרו הבעלים הבאה -
And one can say; that ריב"ח is informing us of a novelty that even though the הבאה died and the owner completed the הבאה -
דאיכא לקיחה⁸ ומקצת הבאה בבעלים אפילו הכי אינו קורא דבעינן לקיחה וכל הבאה באחד -
So there is לקיחה בבעלים, and a partial הבאה, and nevertheless he is not קורא, for we require the לקיחה and the entire הבאה כאחד, but here part of the הבאה (which the שליח brought) was not כאחד –

רשב"ם offers another answer for the תוספות –

ואי גרסינן או מת אתי נמי שפיר⁹ וזו¹⁰ אף זו¹¹ קתני -
And if the text reads 'או מת' (instead of ומת) it will also be understood, and the ברייתא is teaching us in a manner of this (without מת) and even this (when מת) –

תוספות offers an alternate explanation as to the nature of לקיחה:

ורבינו תם מפרש דבצירה לאו היינו לקיחה ובצרן אורחא דמילתא נקט -
And the ר"ת (who asked on the רשב"ם) explains that בצירה is not the same as לקיחה, and ריב"ח mentioned 'ובצרן', as an aside -
שבעלים בוצרים כדי לעשות בעין יפה לפי שאין שיעור לבכורים -
Since the owners harvest the ביכורים in order to give the ביכורים with a 'good eye', since there is no requisite amount for ביכורים, so to ensure that it is a fitting amount the owners do not trust their workers but rather do it themselves, but it is not לקיחה -
ולקיחה היינו לקיחה מתוך הבית -

And the 'לקיחה' of ריב"ח that refers to taking the ביכורים out from the house -
וחדא קתני בצרן ושגרן ביד השליח ומת שליח בדרך דאז הוא רגילות¹² שמביאן אחר -

⁸ According to the רשב"ם the בצירה is the לקיחה, and here the בעלים made the בצירה.

⁹ The ברייתא will then be giving us two cases; one where the בעלים made the לקיחה and the שליח made the הבאה, and two where the בעלים made the לקיחה and הבאה. The ברייתא then incorporates the case which תוספות asked that the ברייתא should state, and the additional חידוש answer.

¹⁰ תוספות is responding to the question since there is a greater חידוש by מת (as תוספות stated previously), why mention at all the first case (in footnote # 9) when we can derive it (with a כ"ש) from the second case.

¹¹ לא זו אף זו; חידוש תוספות is that we find many times that first we are told a minor חידוש and then a major חידוש.

¹² According to the ר"ת we cannot ask the same question why mention ומת השליח; for it is say that one person made the לקיחה (from the house) and another made the הבאה, since it is highly unusual that the one who made the לקיחה should not make the הבאה; after all he was appointed to take the ביכורים from the house and bring it to ירושלים.

And the ברייתא is **teaching one case**; 'he harvested it (not relevant) and sent it with the שליח (at this point the לקיחה and the [partial] הבאה was כאחד [by the שליח]) and the שליח died on the way', in which case it is usual that another person (שליח) brings it -

ולא הוי לקיחה והבאה באחד:

So therefore it is not לקיחה והבאה כאחד (since two שלוחים were involved in the הבאה).

Summary

According to the רשב"ם the לקיחה is the בצירה, while according to the ר"ת the לקיחה is taking it out from the house.

Thinking it over

1. According to the רשב"ם that we say שלוחו של אדם כמותו ¹³, so even if the לקיחה was done by the שליח (בצרן), and the הבאה by the שליח, it should be considered לקיחה כאחד ¹⁴! since שלוחו של אדם כמותו, והבאה כאחד

2. According to the ר"ת, can the בעלים be קורא, when there is only one שליח (since שליח של אדם כמותו); two שלוחים?

Therefore the ברייתא stated that the שליח died, so we needed to find another שליח to bring it to ירושלים; in this case the לקיחה והבאה was not כאחד.

¹³ See footnote # 5.

¹⁴ See נחלת משה.